23 EYLÜL ÇARŞAMBA
SAYI: 2020/37 No:680
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

Erdoğan salgına dair, "vatandaşlarımız bireysel sorumluluklarını yerine getirdikleri müddetçe Allah'ın izniyle bu işin üstesinden rahatlıkla kalkarız" dedi

Her şeyin gerçeği değerli değil midir? Gerçek bal. Gerçek metal. Gerçek aşk.

Mutlaka başınıza gelmiştir: Kaliteli bir mekanda dostlarınızla kebap yiyorsunuz, her şey yolunda, hayat uzun zamandır ilk defa yaşanılabilir gibi hissettiriyor. Tam "ya ben depresyona girerek ne kadar büyük bir kerizlik etmişim... Oysa bak işte mutluluk, akmasa da damlıyor. Mutluluk klimaların su tahliye borusundan gelen su gibi. Acelesi olana, mutluluğu testi testi içmek, çenesinden akıtmak isteyene yetmez. Ama boruyu bir saksının içine yönlendirsek? En nazlı bitkiyi bile yaşatmaya yetmez mi bu borudan gelen su? Nazlı çiçeğe yeten tamahkar bir insana neden yetmesin? Evet, doğru, insanlar da çeşit çeşit olabilir. Kimisi kaktüs gibidir, mutluluğu tatmadan aylarca yaşayabilir. Kimisi nilüfer gibi olabilir, mutluluğun içinde yaşamak zorundadır, bir an için bile olsa mutluluk hissiyatıyla bağı kesilse boynunu bükebilir. Biz onunla ikimiz aynı evin güneş alan bir köşesinde şans eseri yan yana gelmiş iki saksı bitkisiydik.

Benim hayattaki amacım onun güzelliğini, canlı renklerini, narinliğini marula benzeyen yapraklarımla dengelemekti. Hepimiz onun hatırına sulanıyorduk. Nasıl ve neden beni seçti? İşte bu, bir türlü cevabını veremediğim soru ikimizin sonu oldu... Peki hayat artık böyle mi geçecek? Bir fatura ödeme merkezinin dışında, klima borusundan gelen damla damla suya sevinerek mi geçecek?" diye düşünürken masada hazır bulunan sevmediğiniz bir arkadaşınız "Ya bu da güzel de gerçek kebap bu değil. Bunun GERÇEĞİNİ Adana'da yiyeceksin" diyor.

İşte yediğimiz ve hissettiğimiz her şey bir anda değerinden bir şeyler kaybetti. Bir şeyin gerçeğini nasıl yiyebiliriz? Bir şeyin gerçeğini yersek ona atıfta bulunan diğer bütün kavramlar bir anda anlamlarını yitirmezler mi? Gerçek nedir? Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi Felsefe Bölümü birinci sınıf öğrencisinin zihnine hoş geldiniz. Kesinlik hissiyatı yok oluyor, ayağınızın altındaki zemin bir anda yumuşuyor, kek hamuru gibi bir şeye dönüşüyor. Peki gerçeği bu kadar değerli kılan şey ne? Bir şeyin değerini belirleyen şey malzemesi, işçiliği, içeriği değil midir?

UYKUSUZ

AKP ilçe teşkilatından kampanya: Partiye üye olun, Külliye'de 1 gün geçirin.

Antalya Valisi: "Biz 'televizyon ve internetiniz var mı?' diye sorunca, veliler devletin televizyon ve bilgisayar dağıtacağını sanmış" dedi.

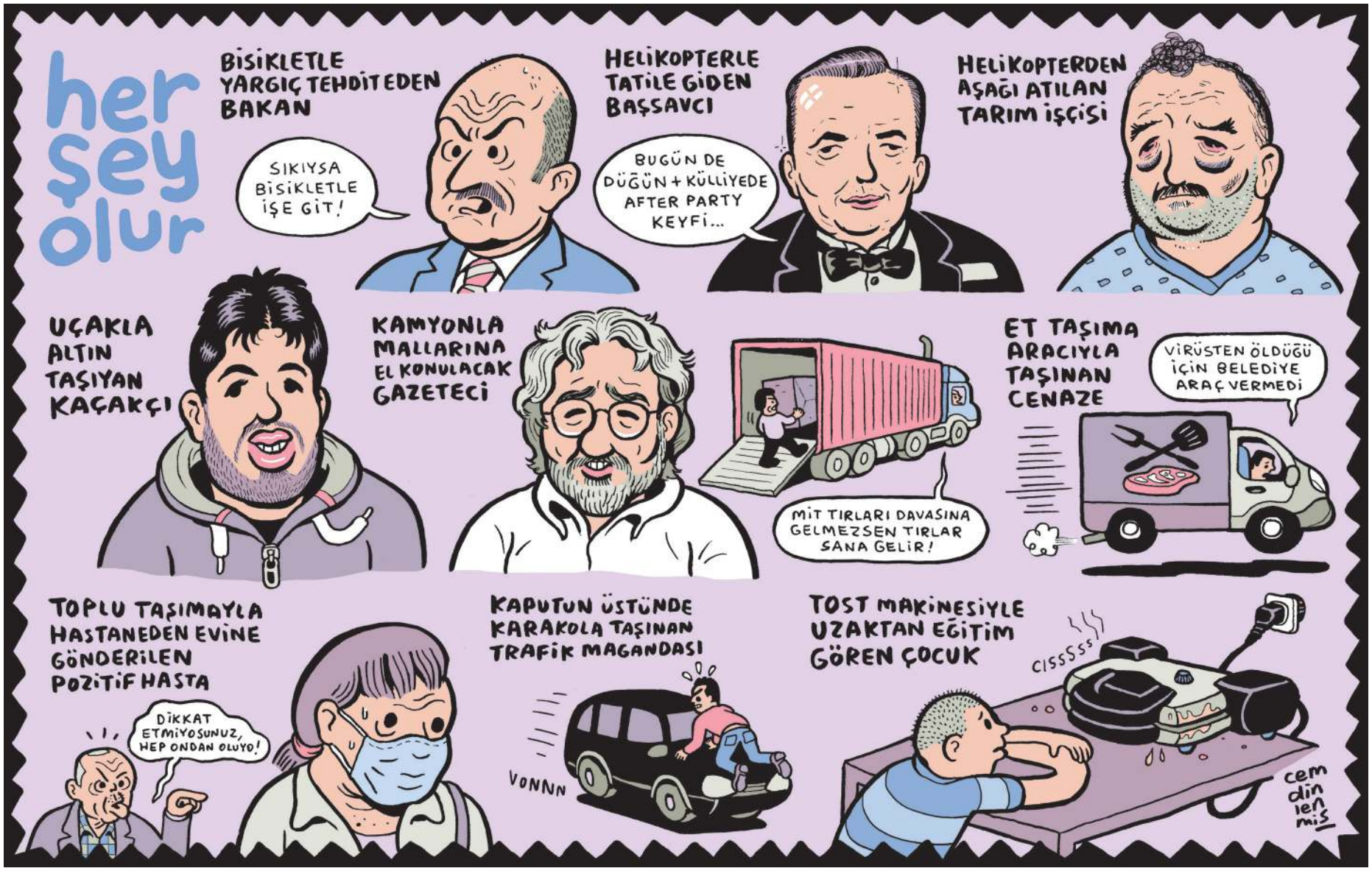

Van'ın çatak ilçesinde operasyona çıkan askerler tarafından 11 Eylül'de gözaltına alınan Osman Şiban ve Servet Turgut'un helikopterden atıldıkları hastane raporuyla belgelendi.

Kafasına kovayla su dökülen bütün bu bebeklerin fotoğraflarına bir bakın. Alışveriş sitesinde gitarla ilgili bir parça ararken karşıma çıktılar. Birine tıkladım on oldular, onuna tıkladım yüz oldular. "Biz de gerçeğiz, seninle aynı gerçeklikteyiz, gerçekliğin kumaşında bir ilmeğiz" diye bağırdılar ve ilgilenirsen led ışıklı takma kirpik de var diyerek kolumdan tuttular, beni zorla izbe bir dükkana soktular. O gün anladım ki, gerçek denilen şeyin çok büyük bir kısmı Çin'de üretiliyor. Gerçeği bu kadar öven, onu bir statü simgesi olarak taşıyan insanlar ise bu gerçeğin ya farkında değil ya da bilmezden geliyorlar.

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

Polislik

Bugün hemen her ülkede, polisle ilgili bir sorun var. ABD'den Almanya'ya, İtalya'dan Belçika'ya polis-toplum ilişkisinde sorun yaşamayan hemen hiçbir yer yok. Birleşik Devletler'de polis beyaz olmayanları gözünü kırpmadan vuruyor, Almanya'da polis teşkilatında ırkçı terör örgütlenmeleri ortaya çıkıyor, Belçika'da polisler nazi selamı veriyor, Fransa'da polislerin çoğunun ırkçı olduğu haber oluyor ve hemen her yerde polisler, toplumsal olaylarda özellikle sol tandanslı gösterilere çok sert müdahale ediyor, çoğu kez gerginliği tırmandıran ilk saldırıyı da bizzat kendisi başlatıyor.

Polis teşkilatları dünyanın hemen her yerinde önce daha çok sağcılardan hatta aşırı sağcılardan oluşan örgütler. Hele bazı ülkelerde "solcu polis" bir oksimoron, bir zamanlar var olmuş olsa da, ya ülkenin üzerinden silindir gibi geçen askeri darbelerle ya sistematik bir şekilde uygulanan sağlıksız işe alma politikalarıyla siyasi yelpazede ortanın az sağında yer alanlar bile temizleniyor. Yani hemen hiçbir polis teşkilatı toplumu sağlıklı bir şekilde yansıtmıyor. Bunun neticelerinden biri olarak da artık film ve dizilerin çoğu, suçluları kahraman yapıyor. Soyguncuyu yakalamaya çalışan polisleri değil, bankayı soymasını heyecanla beklediğimiz soyguncuları izliyoruz. Meslekten suçluların, suç ailelerinin, hırsızın, uğursuzun kahraman olarak yükseldiği bir anlatılar dizisi var.

Hâlbuki polis teşkilatlarının, büyük sayılar kanunu gereğince *(inşallah doğru kullanmışımdır)* üç aşağı beş yukarı *(bu da standart sapma mı oluyor yoksa lan?)* toplumu yansıtması gerekir. Tabii tersi, en azından makûl ülkelerde, başka alanlarda da var: Öğretmenler, eğitim sistemi vahşi bir diktatörlük tarafından berhava edilmediyse daha çok liberal ve sol eğilimli insanlardan oluşur. Ya da örneğin ABD seçimlerinde sadece beşeri bilimler profesörleri oy kullansa, Trump üçüncü olur, seçimi de Howie Hawkins alır. Hawkins, Yeşil Parti'nin adayıymış, ben de biraz önce öğrendim.

Bunun sebebi (mesleğe almada usulsüzlükler olan ülkeler dışında) polislik mesleğinin doğasıyla ilgili olmalı. Düşünün; toplum içinde, diğer bireylerden ayrıcalıklı, belinde silah, elinde copla gezmek ve meşru olarak şiddet kullanabilme ehliyetine talip biri olmayı daha çok kim arzu eder? Sınıf başkanı olmak istemeyi anlarım ama sınıf arkadaşlarına sıra dayağı çekmeyi kim ister? Disiplin ve katı düzen yanlısı olmayı gerektiren, her gün üniforma giyilecek, eşiti olan insanlardan yukarıda hissettirecek bir meslek kimler için caziptir? Kimse hizmet verenlerin tepeden bakmasını istemez, üstüne bir de hizmet verenlere tepeden bakmak ister. Doktorlara, öğretmenlere saldırmak için fırsat kollar ama kendisine her tür saygısızlığı yapabilen bir polise saldıran vatandaş hayli azdır.

Hani internette aynı görüşteki insanların sadece birbirlerini dinleyip durmalarına "yankı odası" deniliyor ya; işte o yankı odaları fiili olarak dünyadaki polis teşkilatlarında ve sadece profesyonel askerliğin geçerli olduğu kışlalarda onlarca yıldır var. Bunun önüne nasıl geçilebilir ve polis teşkilatlarının hizmet verdikleri toplumun profilini, tüm çeşitliliği ile birlikte yansıtması nasıl sağlanabilir üzerinde düşünmeye değer bir konu. Ama polis teşkilatını tamamen ortadan kaldırmak gerçekçi değil. Yani pis bir iş ama birilerinin de bunu yapması gerekiyor.

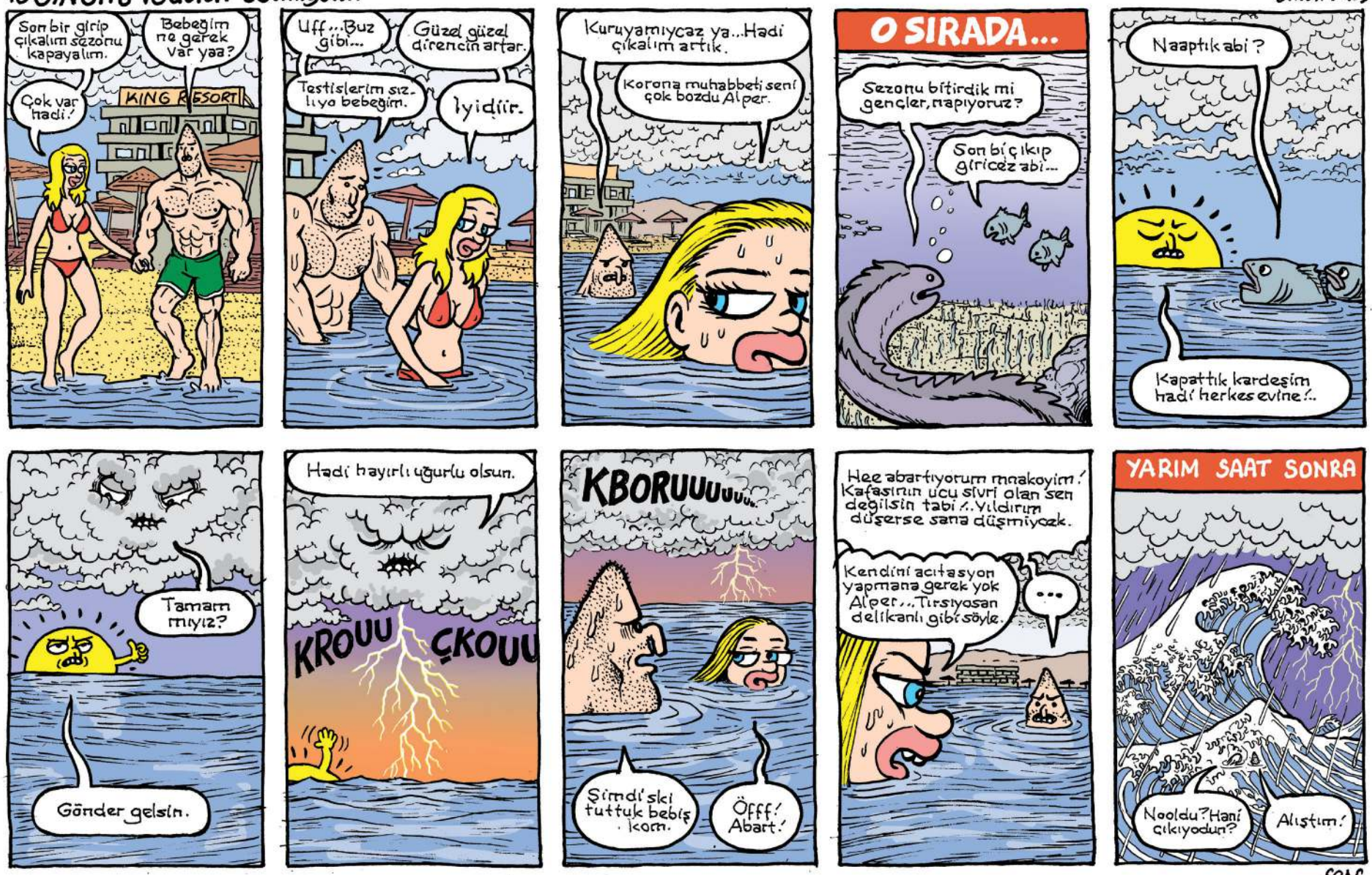
Kendi payıma tüm ülkeler için radikal bir önerim var. 20-25 yaş arası gençler, tıpkı zorunlu askerlik uygulamasında olduğu gibi bir yıllık zorunlu polislik yapsın. Zorunlu askerlik uygulaması olan ülkeler, gençlerin yarısını askere, yarısını da polis teşkilatına göndersin. Hatta zorunlu ve profesyonel askerlik komple kalksın, hepsini polis yapalım derseniz, o da uyar.

Polis teşkilatlarının, toplumun genelini yansıtması, toplumdaki her grubu eşit olarak temsil etmesi, farklı görüşten insanların bir araya gelerek farklılıklarla beraber yaşamayı öğrenmesi ve özellikle toplumsal olaylara müdahale birimlerinin daha sağduyulu davranması bununla sağlanabilir bence. Böylece polis toplumu düşman değil, kendi içinden çıktığı ve geri döneceği arkadaşları olarak görür. Topluluklar da, polisin zorunlu olarak polislik görevini ifa eden kendi kardeşleri olduğu bilinciyle hareket eder.

Cinayet masası, kaçakçılık, organize suçlar, mali şube gibi özel uzmanlık isteyen birimlerde görevli polisler zaten toplumsal olaylara müdahale etmiyor, toplumsal olaylarla mesleğe yeni başlayanlar ilgileniyor ve bunu zaten görüldüğü gibi hem çok acemi hem de gerilimi daha da yükseltecek şekilde yapıyorlar. Devriye polisliği zaten her şeyden önce caydırıcı bir role sahip. Göstericilerin çadırını yakmaktan, yolda kimlik sorduğu vatandaşı tipini beğenmediği için öldürmeye kadar, yapılanlarda zaten bir profesyonellik ya da uzmanlık yok. Dolayısıyla kısa bir acemilik eğitimi alan ve ona kadar şaşırmadan sayabilen herkes polislik yapabilir. Bence önce küçük bir ülkede bunun pilot uygulaması yapılsın. İngiliz bahis şirketleri bahis açsa işe yarayacağına oynarım.

ve SİNEM vedaları sevmiyor...

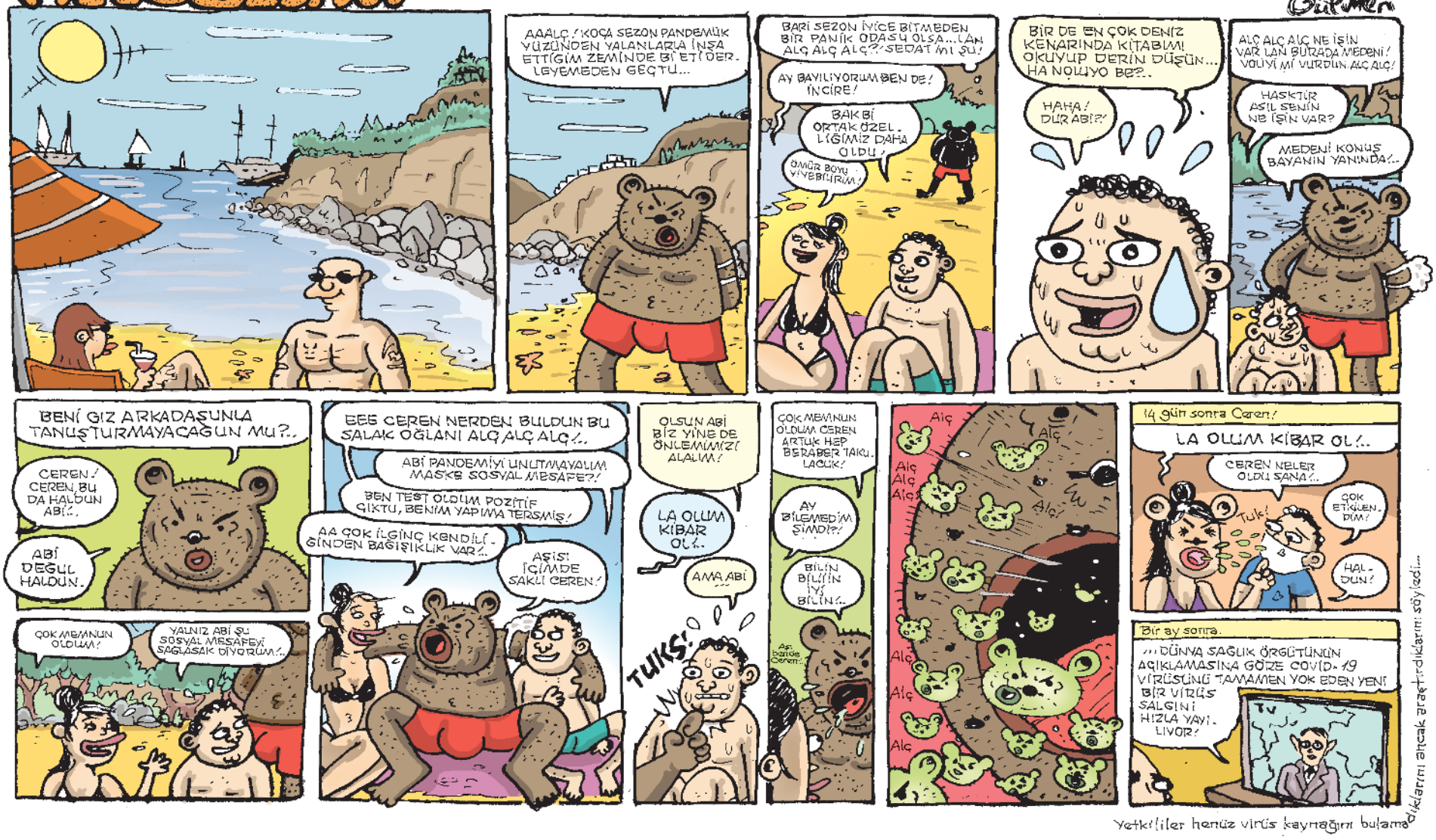
cihan kılıç

SON

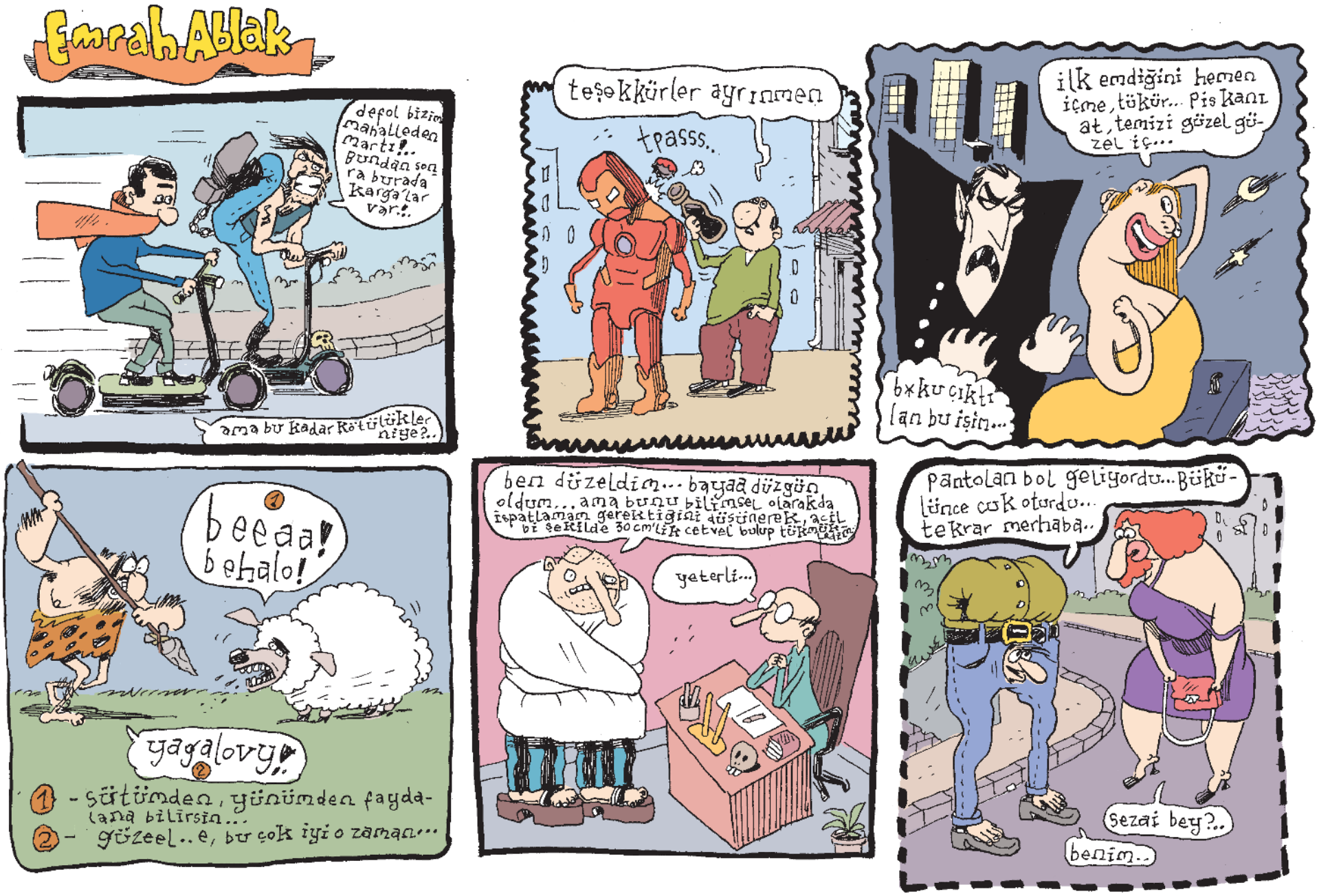
AYIOĞLUAYI

Yetkin Gülmez

Yetkililer henüz virüs kaynağını bulama

Dikkatini attırmak için araştırdıklarını söyledi...

Esas Konu

"Kekeme değilim sadece uzun esler veriyorum." İlk buluşmalarda hiçbir zaman iyi olmadım ama bir buluşmayı karşımdakine böyle bir açıklama yaptıracak kadar batırmamıştım. 10 dakikadır Kerem'le göz kontağını korumaya çalışıyorum. Bir süredir işlerim iyi gittiği için insanlar şımaracağım anı bekliyor. İlk hatamda ışık hızıyla götümün kalktığını, artık kimseyi tanımadığımı, gücün kölesi olduğumu konuşmaya başlayacaklar. Aynı yollardan geçen onlarca kişinin bileti gözümün önünde kesildi. Bazılarına ben de destek attım. Bu işler zaten bir kişinin ağzına bakıyor, geri kalanlar ilk kurşunu takip ediyor. Buna mahal vermemek için elimden geleni ardıma koymuyor, herkesin her isteğini yerine getirmeye çalışıyorum. Paylaşım isteyeni paylaşıyor, gösteriye davetiye isteyene davetiye borç isteyene borç veriyor, görüşmek isteyenle de görüşüyorum. Belki de tarihle savaşıyorum, şımarmadığımı kanıtlamak için kölelik yaparak. Bugünkü efendim Kerem.

Kerem ile 15 yıldır görüşmedik. (15 yıl önceki görüşmelerimizi de irademize değil ilköğretimdeki devam zorunluluğuna borçluyduk.) Kerem görüşmeyeli çok değişmiş, mimarlığa puanı yetmeyince sayısalı bırakıp (belli), avukat olmuş ama ardında kalıcı bir eser bırakma arzusu hala ilk günkü gibi güçlüymüş. (Hangi ilk gün acaba, doğum mu yoksa ÖSS tercihleri mi?) Düzenli bir hayatı varmış, bankadaki işinden çıkınca 10 bira alıp evde şiir okuyormuş. 10 bira bittiğinde zaten uyuyakalıyormuş. (Gün geçtikçe tolerans oluşması gerekmez mi?) İlgimin dağıldığını fark edince dönerin son lokması ile ayranın son yudumunu denklemeye benzediğini söyleyip gülüyor. (Özgün bir benzetmeymiş gibi gülüyorum.)

"Neyse esas konuya geleyim, babam öldü." Benimle buluşmak istemenin konusu nasıl baba ölümü olabilir? Hangi hareketimle yüzyıldır görüşmediğim insanların baba ölümüyle ilgilenebileceğimi hissettirmiş olabilirim? "Ben de ertelediğim her şeyi yapmaya karar verdim. Sana teklifim de bununla ilgili. (Asla kabul etmeyeceğim ama kırılma diye ilgileniyormuş gibi yapıp olayı sürüncemede bırakacağım teklifin. Herkese kırılacak eşya gibi baktığım için kimseye üzücü bir şey söylemiyorum. Kırmama yöntemi olarak da onları doğrudan reddetmeyip ilgileniyormuş gibi görünerek onları manipüle ediyor, ertelemelerle teklifi zaman aşımına uğratıyorum.) Çevremde sanatla ilgilenen tek sen varsın (15 yıldır çevrem diyebileceğin herhangi bir çemberde bulunmadığıma yemin edebilirim.) İstanbul'da bir müze açmak istiyorum. Babamdan kalan iki evi sattım, hepsini müzemize yatıracağım. Senle beraber tasarlayıp yürütmek istiyorum." Baba ölümünden daha uzak olduğum bir esas konu, müzecilik.

Sabırla devam etmesini bekliyorum. Acaba yine Fransız entelektüelleri gibi büyük bir es mi verdi yoksa bitti mi cümle? Hayatın beni hiçbir zaman "Bir müze açmak istiyorum" diyeceğim bir noktaya getireceğini sanmıyorum ama bir gün getirirse bu cümleyi takiben müzenin ne üzerine olduğunu da söylerim.

Ya es bitti ya benim beklentimi karşılamak istedi (bunu asla bilemeyeceğiz), "Ne müzesi olduğuna beraber karar vereceğiz." "Doğru bir dönem mi müze açmak için?" diye sorup zaman kazanıyorum. Her hevesli girişimci gibi tam zamanı olduğunu, pandemi nedeniyle birçok mekanın kapandığını, Kadıköy ve Beyoğlu'nda köşe başlarının boş olduğunu, kirayı toplu vererek çok ucuza halledebileceğimizi söylüyor. Daha önce hiç "Müze açmak mantıklı mı değil mi?" gibi bir tartışmada bulunmadığım için argüman üretmekte zorlanıyorum. "Sunay Akın, Oyuncak Müzesi batıyor diyordu." "O çok uzağa açtı müzeyi, bak Orhan Pamuk'unki tıkır tıkır çalışıyor." Yine çok bekliyor iki cümle arasında. Böyle durumlarda karşı tarafın sözünü tamamlamak büyük ayılıkmış. Ben yıllarca sınavlarda süreyle yarıştığım için boşluk görünce doldurasım geliyor. Devam ediyor, "Beyoğlu'nda çünkü. Biz de öyle yapacağız." (Beyoğlu bana ters diyebilirim.) Soru sorarak kazandığım zamanlar hiçbir işime yaramıyor demek ki eksik olan şey zaman değil.

Aslında müzelerle çocukluktan beri ilgiliyim. Hırka-i şerifi uzaktan görmüşlüğüm, Anıtkabir'de Atatürk'ün masasına, arabasına saatlerce bakmışlığım var. Dostoyevski'nin müzeye çevrilmiş evini "Yaşarken bu kadar derli topluysa ben de hiçbir şey bilmiyorum" diyerek gezmişliğim var. Ama sergilenenlerin sayısı arttıkça bu dikkati koruyamıyorum. Büyük müzelere yoğun bir ilgi ve özveriyle giriyor, en sıkıcı resimlerin bile açıklamalarını pür dikkat okuyorum. Yeterince vakit ayırmadan dümdüz dolaşan insanlara acıyarak bakıyorum. Fakat birden fıtık ağrısı belime vuruyor. O noktadan sonra vücuduna uyuşturucu iğnesi saplanmış vahşi hayvanlar gibi son 30 adımımı en verimli şekilde atmaya çalışıyorum. Açıklamaları okumayı bırakıp sadece önü kalabalık resimlere bakıyorum. Rahat bir koltuk bulduğumda ise (maalesef) müzedeki en haz aldığım anı yaşıyorum.

Sanki hiçbir şey değişmemiş de konuşmasına 15 yıllık bir es vermiş gibi 8-C'deki samimiyetle ve inançla devam ediyor. "Kaybolan eşyalarla ilgili olabilir." Evet olabilir Kerem. Senin gibi kırılacak eşyalarla ilgili de olabilir. "Teklifin mutlu etti. Ben bir müzeleri araştırayım. Ama Beyoğlu bana ters, sadece fikri açıdan (fikri açı?) destek olabilirim." Reddetmediğim için mutlu ama onun kadar heyecanlanmadığım için buruk. "Babana da üzüldüm, başın sağ olsun."
"tamamdır senden haber bekliyorum."

SUB ZERO WINS

Spotçular çarşısından ikinci el aldığım ve düzgün kullanırsam rahatlıkla üç dört yıl gideceği söylenen buz dolabımın kapağı sıkıştı, dünden beri açılmıyor. Annemin elleriyle yaptığı zeytinyağlı şakşuka, yine aynı ellerin eseri vişne reçeli, kendimi şımartmak için aldığım ve yarısını içtiğim portakal suyu, iyi kalite şişe ayran, iyi kalite kahvaltılık sos, hepsi içeride mahsur kaldılar. Hemen servisi arayıp durumu anlattım, basınçla ilgili bir problem olabileceğini söylediler. Sabit hacimli kaplarda basınçtaki değişimin sıcaklığı etkilediğini biliyorum. Durum sandığımdan da ciddi olabilir. Yoğunluktan dolayı ancak yarın gelebiliyorlarmış. Buz dolabım bir mucize olmazsa, içinde sürpriz bir gün daha kapalı kalacak. Tüm bunların sebebi benim, verdiği mesajları anlamadım. Anlamak istemedim.

Önce geceleri uykularımı kaçıran sesi başladı. Yorucu bir günün ardından hayalini kurduğum uykuya dalabilmek için girdiğim yatağımdan kim bilir kaç gece onun sesine uyandım; yarı açık gözlerle belki bir anlığına susar diye üst kapağından tutup sarstığımda dökülen magnetlerini kim bilir kaç defa yerlerden topladım. Şişe kapağı açacaklı gece ikiye kadar açık Ersan Tekel magneti, Rodos adası şeklinde Rodos adası magneti ve derli toplu evin eksiklerini not edebileyim diye aldığım postitli magnetten bahsediyorum. Mutfağıma dair gerçekçilikten uzak ama güzel hayallerim vardı. Şimdi, spotçudan alınan ürünlerle düzenli hayata geçilemeyeceği gerçeğini en acı biçimde öğreniyorum; tek ayağım buzdolabının bitişiğindeki tezgaha dayalı, kapağı tüm gücümle açmaya çalışıyorum, olmuyor. Uzun denemelerin ardından en iyisi olduğunda karar kıldığımız sürmelik Ezine peyniri içeride mahsur kaldı. Bir şeyler yapmam gerek. Yarına kadar bekleyemem, başka bir beyaz eşya servisini arıyorum. "Spotçular çarşısından ikinci el aldığım ve düzgün kullanırsam rahatlıkla üç dört yıl gideceği söylenen buz dolabımın kapağı sıkıştı, dünden beri açılmıyor. Yardımcı olabilir misiniz?" Onlar da bugün gelemeyeceklerini, sorunun basınç kaynaklı olduğunu, bir ihtimal telefondan yardımcı olabileceklerini söylüyorlar. Kişisel tarihimde telefondan aldığım direktiflerle tamir etmeye çalıştığım elektrikli eşyaları hatırlamaya çalışıyorum. Kahve makinası olayı sonucu: makinayı söküp birleştirememe, hüsran. Bulaşık makinası olayı sonucu: mutfağı su basması, felaket. Çamaşır makinası hadisesi: makinanın sapasağlam olduğunun ve benim en başından beri yanlış tuşlara bastığımın ortaya çıkması, telefonda okuma yazmamın olup olmadığının sorgulanması, gurur kırılması. Ne olursa olsun şansımı denemek istiyorum. Dolabın iç sıcaklığı artmış da olabilirmiş, düşmüş de. Eğer derece düştüyse yarına kadar beklese bile çok büyük bir problem olmazmış, diğer türlüsü biraz sıkıntıymış. Onlar gelene kadar deneyebileceğim bir yöntem olup olmadığını soruyorum, bir yöntem varmış ama biraz tehlikeli: Bir ısı kaynağıyla dolap kapağının sıcaklığını dışarıdan arttırıp basıncı dengelemeyi ve kapağı bu şekilde açmayı deneyebilirmişim. Çakmakla olup olmayacağını soruyorum, olmazmış, daha büyük bir ısıtıcı gerekliymiş.

"- Ne kadar büyük bir ısıtıcı?"

"- Ufolar var ya elektrikli..."

"- Anladım."

Düşünmek için zamana ihtiyacım var, az sonra tekrar arayacağımı söyleyip telefonu kapıyorum. Evde ufo yok.. Komşudan isteyemem. Tekrar arayıp teşekkür ediyorum. Yarın gelecek olan servisi bekleyeceğim. Geri kalanını televizyon karşısında dışarıdan söylediğim yemeği yiyerek öldürdüğüm günün sonunda uyumak üzere yatağımdayım. Kulaklarımda ayarları bozulmuş, kendini dış dünyaya tamamıyla kapatmış buz dolabımın metalik ezgisi, annemin yaptığı şakşukayı düşünüyorum, tadına bile bakamamıştım. Umarım basınç tanrıları benden yanadır ve buz dolabımın içi ısınmak yerine soğumuştur. Bir saat kadar sonra ses kısa süreliğine kesilince uykuya dalıyorum.

Ertesi sabah servis elemanı daire kapısının önünde galoşlarını giyerken onu aceleyle mutfağa doğru yönlendiriyorum: "Şu taraftan, buyrun, buyrun."

Olay mahalline gelip kapıyı zorladığında uzaktan yaptığı teşhisini doğruluyor: "Basınç." Çantasından çift başlı levyeye benzer bir alet çıkarıp iki kapağı birden kanırtmaya başlıyor, dolabın içinden buz çözülme çatırtıları gelmeye başlayınca daha kapak açılmadan müjdeyi veriyor: "Donma yapmış, sıkıntı yok." Kısa süre sonra iki kapak birden gürültüyle açılınca üst taraftan buz parçaları, kar öbekleri adamın suratına sıçrıyor. Ayıp olduğunu düşünüp mahcup, suratına bakıyorum: "- Kusura bakmayın..."

"- Yok ya sıkıntı yok. Mortal Kombat vardı eski dövüş oyunu. Ona benzedi."

Maskesini iyice burnunun üzerine çekip buz parçaları içinden tek kolunu yumruk yapıyor: "Sub Zero wins!"

ÖZER AYDOĞAN

VALLAHİ SENDEN KORKULUR

Benimki çok iyi olmadığından kendime yeni bir hayat bakıyorum. Yanlış düşünse de kendinden asla şüphe duymayan, ortaya çıkardığı iş kötü olsa da gururla arkasında durabilen, kaybederken bile kazanabilen insanların hayatına çok özeniyorum. Böylesine konforlu bir hayata sabahın erken saatlerinde bir börekçide rastladım. Söz konusu kişi arkadaşıyla birlikte çaprazımdaki masada oturuyordu. Börek saatlerinde bilincinin ve ses düzeyinin bu kadar açık olması hayret vericiydi. Kendisini dinlemek için özel bir çaba sarf etmeme gerek yoktu. "Herkes bizi dinliyor" süperegosunun hiç uğramadığı, zaman ve mekan tanımayan bu tür insanlara hep özenmişimdir. Hayranlık verici bir özgüvene sahip bu insanın hikayesini kendi ağzından dinleyelim. Karşısında oturan arkadaşı da cevap versin. Slim sigaralar yandan yandan içilsin:

"Var ya ağzıma ne geliyorsa söyledim. Böyle aval aval suratıma bakıyor geri zekâlı. Geri zekâlıya bak ya! Orda gelmiş bana o kadar insanın içinde laf sokuyor. Sen kimsin ki bana laf sokuyorsun? Merve'yle konuşmuşmuş, bilmem ne... Geri zekâlı Merve de 'Seda baktı o müşteriye' diye suçu bana atmış. Merve kim ya, sen kimsin? Geri zekâlı ya! Orda ben olmasam var ya bi bok yapamazlar! Buldular tabi saf Seda'yı, Seda aşağı Seda yukarı, salağım ya ben, safım ya... Bundan sonra herkese hakettiği gibi davranıcam. Hiç kusura bakmasınlar yani. O Merve salağına da görücek gününü…"

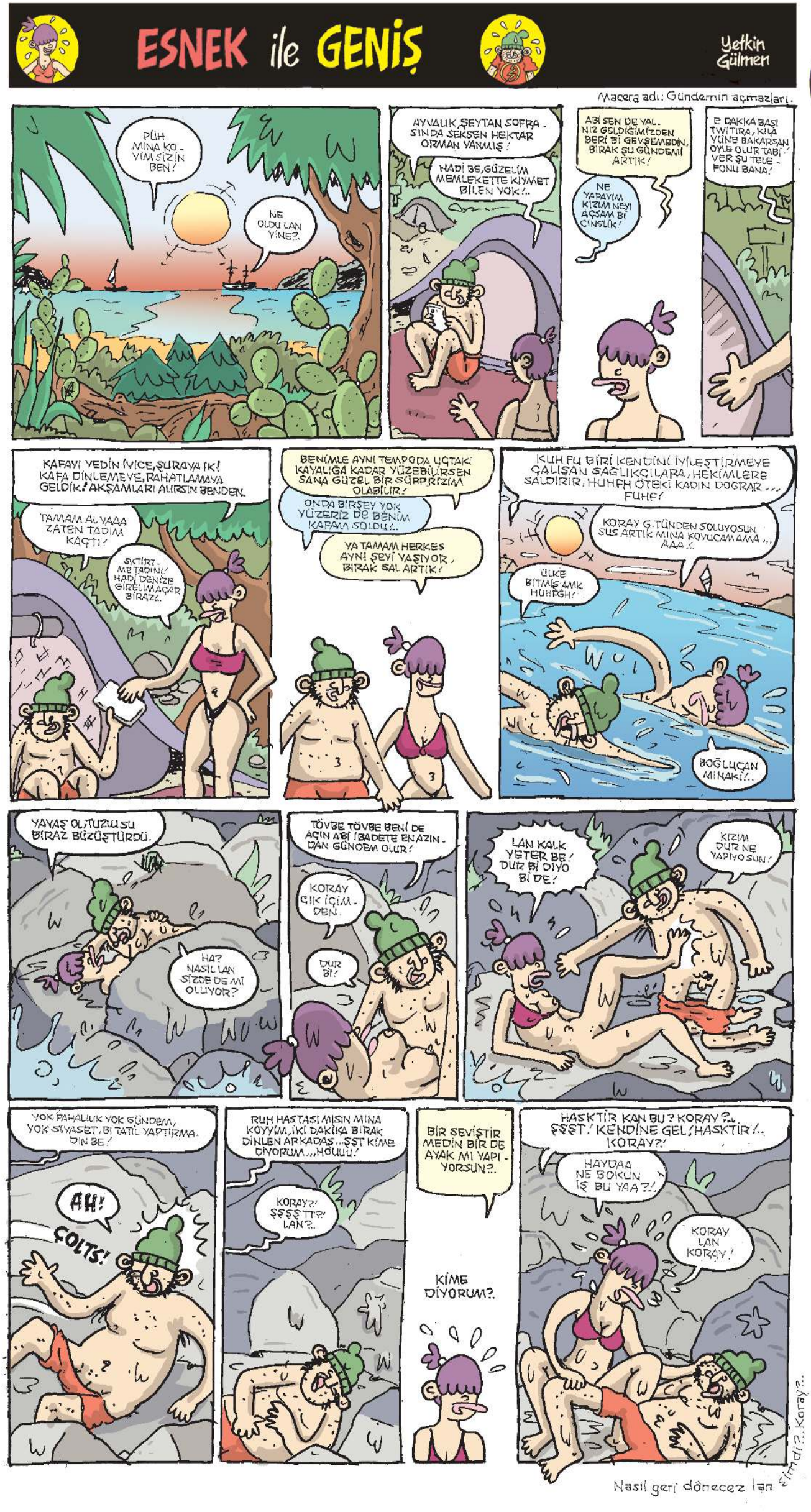
Kullandığı kelime sayısı az olsa da nefret olasılıklarını sonuna kadar kullanıyor Seda. Kendine alan açabilmek için öfkeden başka şansı yok. Birinin üzerine basmadan ilerleyebilecek donanımdan yoksun olduğunu bilmediğinden ortada sorun da yok. Kaybetmek mevzubahis değil. Dünya, o ve diğerleri olarak ikiye ayrılıyor. Haklı olan o ve tamamen haksız diğer dünyalılar (geri zekâlılar). Dünyalılar, diyorum çünkü Seda yurtdışında yaşasa, diyelim İspanya'ya falan gitse üzerine basabileceği gıcık bir Marquez ya da bencil bir Isabel bulmakta zorlanmayacak. İngiltere'den J.R.Walsh, ABD'den Ketty, Japonya'dan Kenzaburo, Hindistan'dan Kamal Hassan, Özbekistan'dan Aidin Salih ve daha birçok dünyalı, din, dil, ırk, cinsiyet farkı gözetmeyen Seda'nın kelimeleri altında ezilip gidecek. Belki çoğunun yok edildiğinden haberi bile olmayacak, ama bunun hiç önemi yok. Önemli olan Seda. Öylesine büyük bir özgüven bu. Dünya çapında bir haklılık. Kaybetmek yok. Önüne gelen her sıkıntıdan şüphe duymadan sıyrılabilmekten daha güzel ne olabilir?

"Vallahi senden korkulur" diyor karşısındaki arkadaşı. "Korkusunlar valla, bundan sonra herkes benden korksun, artık eski Seda yok, üzgünüm…" diye karşılık veriyor Seda. Lafın sonundaki "üzgünüm" kelimesi, "benden günah gitti" anlamı verebilmek için bulunabilecek en iyi final gibi duruyor. Böylesi yoğun bir cümleye her zaman rastlamak mümkün değil. Börekçide, kol, su ve Kürt börekleri masalara dağıtılırken eski Seda yok artık. Yeni Seda ortalığı kasıp kavuruyor. Seda, büyük bir zafer duygusu eşliğinde anlatmaya devam ederken, arkadaşından bir iki kere daha "Vallahi senden korkulur" övgüsü alıyor. "Vallahi senden korkulur" kadim bir övgüdür, bu övgüyü duyunca hain bir gülümseme eşliğinde neşelenmeyen insan çok azdır, ama Seda'nın coşkusu bambaşka. Eski Seda'dan Yeni Seda'ya zamanla değil, tek bir olayla geçtiği için bu kadar heyecanlı sanırım. Eski Seda saftı, insanları kendi gibi sandığından hainse ayak oyunlarına maruz kalıyordu, ama şimdi kodlarını bir anda çözdüğü hayat onun için yeniden tanımlandı. Artık yepyeni bir donanımla geri zekalılara savaş açacak ve onları yok edecekti. Eski Seda pısıyordu, ama Yeni Seda artık hiçbir şeyi içinde tutmamaya karar vermişti. Lafı gediğine koyma konusunda çok başarılıydı. Gedikleri çok iyi tespit ediyordu. Gediğe oturttuğu lafları, kendi arkadaşlarına başından geçenleri anlatırken tekrar etmek üzere uzun süre bozulmadan saklayabiliyordu. Görünüşe göre, iş yeri çok yakında Yeni Seda'nın pert ettiği insanlarla dolup taşacak. Yeni Seda, çalıştığı iş yerinde herkesi dize getirecek. Mağaza müdürü bile bundan böyle kendine dikkat etse iyi olur, çünkü bu gidişle sıra ona da gelecek. Yeni Seda ilk hatasında onun da ipini çekecek. Kıymalı börek midemi çok yakıyor. Yeni Fırat bu börekçiye bir daha gelmeyecek.

Gizem Günlükleri: Koyunlar Firarda

Yakın gelecekte, Türkiye dünya ekonomisini, bilimini ve kültürünü yönlendiren bir dünya devidir…

Milli İstihbarat Teşkilatı'nın en gizli birimi GİZEM (Gizli-Emniyet) ise ülkede ve dünyada olan sıradışı / paranormal olayları araştırmaktadır.

Okuyacaklarınız ne gerçek, ne de kurgudur…

Sinan kendi halinde bir elektronik mühendisidir. Zaman içinde elektronik ve biyolojiye ilgisi onu bambaşka bir insan haline getirmişti. Hayalinde hep bir ev arkadaşı vardı. Bunca zaman boyunca hep bir evcil hayvanı olmuştu. Zaten hayvanları da çok seviyordu. Birkaç kedisi, bir köpeği, annesinin köyünde ise iki tane keçisi olmuştu. Fakat üzücü olan bu hayvanların hepsinin hayatlarının Sinan'dan daha kısa sürmesiydi. Kediler desen 15-16 yıl arası hayatta kalıyor, köpekler desen en iyi anlaştığın yaşlarda hayattan ayrılıyordu. Her seferinde de sevdiği bir hayvana veda etme durumu, bir arkadaşını genç yaşta toprağa vermeyle aynı hisleri oluşturduğunu biliyordu. Her seferinde bu üzücü durumda kalmak Sinan'ı çok üzüyordu. Keşke arkadaşlarım da benimle birlikte yaşayabilse, kimse üzülmese diyordu… Maalesef hayvanların bazılarının hayat döngüleri bizimki kadar uzun değil.

İşte bu düşüncelerde Üsküdar Doğancılar'daki yeni evine taşınırken yolda göz göze geldiği bir koyununla göz göze gelir ve koyunun masum bakışlarına hayran kalır… O aylarda Kurban Bayramı yaklaşmaktadır. Kurbanlık satıcıları da bayram yaklaştıkça koyunları bir araya, satış alanlarına getirmeye başlamıştı.

Sinan da o vesileyle bir kurbanlık koyun alıp evde besleme fikrine kapılır. Yalnız bir şey vardır, kurbanlık koyunlar çok pahalıdır. Henüz yeni taşınmış, badana, nakliye, vb. masrafları olan Sinan için koyun o an için gerçekten de pahalıdır.

Bu şartlar içinde Sinan'ın aklına bir fikir gelir. Kendi koyununu kendi yapmak… Peki bu nasıl olacak? Tabii ki Üsküdar çarşısının meşhur sakatatçıları sayesinde… Bilen bilir Üsküdar'daki sakatatçılar neredeyse İstanbul'daki en kapsamlı sakatatçılardır. Sinan ertesi gün sakatatçıların yolunu tutar…

Tek tek, parça parça hayalindeki koyunu oluşturmaya başlar. Gereken her şey satılmaktadır, çoğu da makul fiyatlara alınacak durumdadır. Zaten neredeyse iki günde gereken tüm parçalar toplanmış, koyun oluşturulmuştur. Kendisini adeta yerli bir Doktor Frankeştayn gibi hisseden Sinan, koyununu hayata çevirecek son devreleri ve bağlantıları yaptıktan sonra aklına gelen yeni bir fikirle sevinir.

Eğer kendi koyununu dilediği gibi yapabiliyorsa, koyuna bir de kendisiyle iletişim kurmasını sağlayacak bir devre de ekleyebilmek mümkündür. Zaten Elon Musk'ın yıllar önce geliştirmeye başladığı Neuralink projesinin kaynak kodları artık Internet'te herkesin kullanımına açılmıştır. Hemen Kadıköy'e Yazıcıoğlu İş Hanına gidip, koyununun neuralink'i için gereken parçaları alır ve evinin yolunu tutar.

Bir iki voltaj ayarından sonra neuralink hazırdır. Koyun beynine yerleştirdiği bu ufak devre sayesinde koyunuyla iletişim kurabilecek, onun ne hissetiğini anlayabilecek, koyunu da sinan'ı anlayabilecek, bu vesileyle Sinan'ın çektiği yalnızlık da azalmış olacaktır.

Artık Sinan'ın hep hayatta kalacak, onu yarı yolda bırakmayacak arkadaşı hazırdır. Kendi adının harflerinin yerini değiştirir ve koyununa İnsan adını koyar. Sonuçta insan olmasa da İnsan, gelişmiş özellikleri ve neuralink devreleri sayesinde bir insanla iletişim kurabilecek kapasiteye sahip ilk koyundur.

Sinan devreyi açar, İnsan'a ilk elektriği verir ve gözlerinin önünde sakatatçılardan tek tek toparlardığı bileşenlerin hayata gözlerini açmasına tanık olur. İlk yerli ve milli toplama koyunumuz İnsan artık hayatta ve online'dır.

Sinan'ın İnsan'a ilk sorusu şu olur: Nasılsın?

İnsan'dan gelen cevap ise şaşırtmaz: Biraz dağılmış hissediyorum. Yakında toplarım…

Evet, önümüzdeki hafta Sinan ve İnsan'ın başlarına Kurban Bayramı'nda gelecek olayları göreceğiz. İnsan diğer koyunlarla nasıl anlaşacak? Neler neler olacak? Haftaya.

Bir zamanlar İstanbul'da

yazan cüneyt öky

MÜZİK ARŞİVİ (SON BÖLÜM)

2010'LU YILLARIN ORTALARI...

E YUH BE ABİ DÜNYADAKİ O KADAR ALBÜMDEN DİNLİYCEK BİR TANE BİLE BİŞİ NİYE BULAMIYORUM BEN? AAA MOLOKO MU DİNLESEM?..

AMA YOK YA O DA SINİRLİ Mİ, AĞLAK MI, NESELİ Mİ BELLİ DEĞİL, DUYGUDAN DUYGUYA ATLIYCAK MODDA DEĞİLİM ŞU AN... BEYONCE'Yİ SU GEÇ, RİHANNA'YI ZATEN GEÇ...

IGGY AZALEA DESEN KLİPLERİ OLMADAN SADECE DİNLEDİĞİMDE ONA OLAN İLGİM ÇOK AZALEA!

Kese ariyor...

PURRP PURP

AA KEÇE!

...ÖYLE SABAH AKŞAM ÖNÜME GELEN HER Bİ BOKU DİNLERSEN KAÇAR TABİ MORUK MÜZİK DİNLEME ZEVKİN... KUSURA BAKMA DA MİLEY CYRUS NE ARTIK MINA KOYİM!

NAPİYİM OĞLUM DÜNYADAKİ BÜTÜN ALBÜMLERE BEDAVAYA ULAŞABİLDİĞİMİZ BİR ÇAĞDAYIZ ARTIK. TABİİ Kİ DE DİNLEMEN ÖNÜME NE ÇIKARSA MERAK EDİYORUM HEPSİNİ CD'YE, PLAĞA PARA YETMİYODU ÖNCEDEN ALAMIYODUK!

YALNIZ BİLİYOSUN İNSANIN BAŞINA NE GELİYOSA YA MERAKTAN YA YİRR....

TAMAM LAN BIRAK ŞİMDİ ARTİSLİĞİ DE YARDIMCI OL BİRAZ... İNTERNETTEN MÜZİK İNDİRİP DİNLEMEYE BAŞLADIĞIMIZDAN BERİ ÇOK MUTSUZUM OĞLUM BEN, YILLAR YILI YARAK GİBİ BİLGİSAYAR BAŞINDA MESAİ YAPIP 10 BİN KÜSÜR ALBÜM İNDİRDİM AMA SANKİ HİÇBİRİ BENİM DİLİMİŞ GİBİ GELİYO, BEDAVA DİYE HER Bİ BOKU DİNLEMEYİ SAYMIYORUM BİLE BAK, SKİM ÖYLE ARŞİVİ, GRAM MÜZİK ZEVKİM KALMADI... ALBÜMLERİMİ RAPTAN ÖZENLE ÇIKARIP PLAYERA KOYDUĞUM MUTLU GÜNLERİME DÖNMEK İSTİYORUM ARTIK, BU MP3 SKİNİ BIRAKIP TEKRAR CD'YE GEÇSEM G.TÜNLE GÜLER MİSİN LAN BANA, DOĞRU SÖYLE...

NE BİLEYİM MORUK, HANİ PLAK DESEN ÇOK OKEY DE CD'YE GEÇSEN SANKİ GÜLERİM BİRAZ...

PLAK MI, NE PLAĞI OĞLUM 2014 YILINDAYIZ?

OOO SEN BAYAA, KOPMUŞSUN OLAYDAN, PLAK GERİ DÖNDÜ MORUK REMASTER EDİLİP YENİDEN BASILIYO HEPSİ, DİNLEMEN LAZIM O KAYITLARI, KAPAKLAR DESEN YIKKILIYOOO, GICIR GICIR HEPSİ...

HADİ BE!? E FİYATLARI? ÇOK PAHALIDIR LAN ONLAR ŞİMDİ?!

E TAMAM İŞTE, ÖYLE HER Bİ BOKA DİL SÜDE... CE SEVDİĞİN ŞEYLERİ ALIRSAN ESKİ MÜZİK DİNLEME ZEVKİNE DE TEKRAR KAVUŞMUŞ OLURSUN, BİR TAŞLA İKİ KUŞ...

1 YIL SONRA.

HOOP! I-IHH YOK OLMADI DAHA İLGİNÇ BİR AÇIDAN ÇEKMEM LAZIM... AYRICA DAHA POPÜLER BİR PLAK OLSUN, ÇOK LIKE ALMAZ BU...

EE? O KADAR PINK FLOYD, WISH YOU WERE HERE PLAĞI FOTOSU KOYDUK YİNE ÇOK LAYKLANMAMIŞ?..

BAKİYİM ÖMER LAYKLAMAMIŞ, KUBİ LAYKLAMAMIŞ, IŞILAY LAYKLAMAMIŞ... VAAAAY, YAZDIM OĞLUM SİZİ BİR KENARA. HMMM MEMO ZATEN HİÇ BİR BOKU LAYKLAMIYOR A DUR LAN MEMO'NUN HESABINA GİDİP ESKİDEN LAYKLADIĞIM BÜTÜN LAYKLARIMI GERİ ALAYIM...

OHOOP OHOOP, OHOOP OH! RAHATLADIM BİRAZ... YOK BU İŞ BÖYLE OLMIYOOK DÜZ PLAK FOTOLARI İLGİ GÖRMÜYO ARTIK DAHA YARATICI OLMAM LAZIM!

BU DA ÇOK MU KLİŞE OLDU LAN?

...KADIKÖY'DEN Mİ? HAYROLA BRO?

AKMAR'DAKİ ZİHNİ MÜZİK'TEYDİM OĞLUM... INSTAGRAM'DA SURATA KOYUP KOMİKLİKLİ FOTO YAPMAK İÇİN, BİR SÜRÜ İLGİNÇ KAPAKLI KELEPİR PLAK ALDIM... HEHEH 6 AYA DİREK 30K YİM BROCUM, YAZ BUNU KENARA.

E SEN YİNE HER Bİ BOKU TOPLAMAYA BAŞLAMIŞSIN ABİ?..

6 AY SONRA...

HAYDAAAA E DAHA İYİ MİSİN PEKİ ŞİMDİ?..

HİÇ DİLİM BRO İLAÇLARLA AYAKTA DURUYORUM YILLAR YILI HER YENİ FORMATA HEPSİNİ BİR DAHA BİR DAHA ALIP GÖZÜM GİBİ BAKTIĞIM MÜZİK ARŞİVİMİ ÇOK FECİ İHANET ETTİM OĞLUM, İKİ LAYK ALICAM DİYE CANIM PLAKLARIMI NASIL HOR KULLANMIŞIM BELLİ DİL. ÇİZİK İÇİNDE LAN HEPSİ, KAPAKLAR YIRTIK PIRTIK, SABAH AKŞAM BAKIP BAKIP AĞLIYORUM HALLERİNE... BİR DE EN ÖNEMLİSİ SOR BİR BAKALIM " EN SON NE ZAMAN DİNLEDİN BİRİNİ " DİYE, VARSA YOKSA " SÖYLE Mİ ÇEKSEM FOTOLARINI, BÖYLE Mİ ?!?! İKİ TAKİPÇİ GELSE 10 KİŞİ DE ÇIKIYO ZATEN!

TITITITITI :-: PARDON LAN GÜLDÜM!

SKERLER ABİ YARINDAN İTİBAREN İNSTAYI BOKU PÜSÜRÜ KAPATIYORUM... İSTANBUL'DAN DA TAŞINICAM... SAÇI SAKALI, GÖBEĞİ SALİP PLAKLARIMLA BAŞBAŞA MÜNZEVİ BİR HAYATA GEÇİYORUM ARTIK!

HAYDAAAA :(

NE OĞLUM "HAYDA"? SEN DE BİRAZ SUÇLUSUN BU KONUDA, ÇOK AZ LAYKLIYODUN...

2010'LU YILLARIN SONU...

ÇITIR ÇITIR...

OH BE KARDEŞİM, O KADAR YILDAN SONRA NİHAYET MÜZİK ARŞİVİMİ GERÇEK ANACINDA KULLANABİLMENİ BAŞARABİLDİM GALİBA. HADİ BAKALIM BLACK ALBÜMCÜM IŞINLA BİZİ 90'LARA DA NEŞEMİZİ BULA...

CORT!

HA?

GÜNÜMÜZ...

OHH HA BEE SAKA YAPIYOSUN?..

YOK OĞLUM SAKA FALAN DİL, TAM PLAĞI KOYDUM VOLTAJ MI DÜŞMÜŞ O AN NE SKİMSE İŞTE "CORRT!" AMFİ CORTLADI... DOLAR KURU DA MALLUM İŞTE BİLİYOSUN, HAYATTA YENİSİN! ALAMAM ŞU AN... BİR YILDIR FALAN MÜZİK DİNLİYORUM!..

SPOTIFY BRO! DÜNYADA OLAN OLMAYAN, BÜTÜN ALBÜMLER, HEPSİ ORDA, AÇ BİR HESAP DİNLE, İNST YAPMA O KADAR!

LAN DİNLİYORUM, ZATEN ARADA ORDAN O KADAR DA DİL!..

ANLIYORUM ASLINDA SENİ, ALBÜMÜ ALIP ŞARKI SÖZLERİ, ARTLARI FALAN KİTAPÇIĞIYLA DA VAKİT GEÇİRMEK İSTİYOSUN DİMİ?.. ART ÖNEMLİ MORUK!..

...E ITUNES'TAN ALBÜM SATIN ALDIĞINDA, ÇOĞUNUN YÜKSEK ÇÖZÜNÜRLÜKLÜ DİJİTAL KİTAPÇIĞINI DA VERİYOLAR ASLINDA YANINDA, ÖYLE YAPA BİLİRSİN BAK, YAVAŞ YAVAŞ TOPLARSIN YİNE SEVDİĞİN ALBÜMLERİ...

KANIMA GİRME KEÇE, HAYATIM BOYUNCA TEKRAR TEKRAR BİN KERE SATIN ALDIĞIM ALBÜMLERE SKSELER PARA VERMEM BİR DAHA AKILLANDIM ARTIK BEN...

TITITITI :-: PARDON LAN GÜLDÜM!..

1 SAAT SONRA...

BEEH? NİYE VERMEZ MİŞİM ABİ, ALTI ÜSTÜ DENEMEK İÇİN BİR TANECİK ALBÜM SATIN ALIOAM, AMMA KASTIM!..

...AHA, BLACK ALBÜM!..

ASKTİR ÇOK HEYECANLANDIM LAN, BURAYA TIKLADIĞIMDA ÖMÜR BOYU BENİM Mİ OLACAK ŞİMDİ BU ALBÜM?.. OOHH OOHH!..

SATIN AL...

HADİ BAKALIM HAYIRLI OLSUN! ŞEYTANIN BACAĞINI KIRIP İLK DİJİTAL ALBÜMÜMÜ SATIN ALDIM NİHAYET ...

EEEXIT LIGHT EEENTER NIGHT TAKE MY HAND...

OHA SOUNDUN GÜZELLİĞİNE BAK! BE? SEVDİĞİM BÜTÜN ALBÜMLERİ ALIRIM Kİ O ZAMAN BEN BÖYLE TEK TEK!..

AMMA ÇOK "ALBÜM" DEDİM KİH KİH!

BU MACERANIN SONU

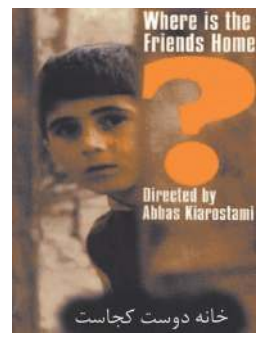

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Ne zaman bir dosta gitsem,/ Evde yoklar."
Metin Altıok

Metin Altıok 1940-1993

Öyleydi o; Bir arkadaşın evine gitmek; Bir dostun. (çok sevdiğim şair Metin Altıok'un yukarıya aldığım şiiri)Eskiden. Bir çeşit kumar. Çok da heyecanlı, kıpırtılı/ kıvılcımlı bir serüven. Kılçıklı da.(olsa da yeniden gitsek) Belki var belki yok. O yana yakıla gittiğin. "Dost" Sokak üçkâğıtçılarının sadece teki dolu, (zar var altında)ters çevrilmiş üç metal bardağı. Şıkır şıkır. İyice karıştırılıyor. Çapraz döndürülüyor. Yola çıktığında. Hadi bakalım. (Schödinger'in kedisi) Ansızın aklına düşmüş, belki rüyanda görmüşsündür... İçin yanar, burnunda tüter.(dost; "dost"da kayboldu, bitti gitti) Tutuşmuşsun. İlla görmen lazım. Hemen, hızla giyinip çıkarsın. Taa nerelerden kalkıp yollara düşmüşsündür. Birkaç araç (vasıta) değiştirmiş, vapurlara binmiş inmiş. (kömür kokulu kara dumanlar)Langır lungur sarsıntılı otobüsler. Yokuşlar çıkmış... Sokağın köşesinden ev görünür. Yaklaşırken heyecanın artar. İşte kapı. Nefesini tutar, yürek çırpıntılarıyla kapıyı çalarsın.(rulet tıkır tıkır dönüyor) Önce açılmaz. Az durur, tekrar çalarsın. Tak tak tak tak. Ya da içine çizik atan zil sesi. İçin cız eder. Sessizlik. Vücudunun konumunu bozmadan başını çevirip arkaya; geldiğin yola bakınırsın iyice kırıştırdığın alnınla: "bakkala gitmiş de dönüyor olsa, şimdi köşeden çıksa… hadi ne olur gel" Cebinde kağıt kalem hazır:(bu çeşit durumlara) "Geldim, bulamadım… falanca gün tekrar geleceğim, imza falanca" Kağıdı iliştirsin. Bir kaç gün sonra, o kâğıda yazdığın gün, aynı şekilde gelip yeniden evde bulamayabilirsin. O da var. Garantisi yok. (Orhan Gencebay şarkısı: "Ya evde yoksan" da aynı meseleye… "İçim ürperiyor/ Ya evde yoksan") Dilimizde yazılmış en iyi şiirlerden: "Karlı Bir Gece Vakti Bir Dostu Uyandırmak/ İsmet Özel" Şu son iki dize ile bitiyor: "Neden büyük ırmaklardan bile heyecanlıydı/ Karlı bir gece vakti bir dostu uyandırmak" O tabii en garantilisi; Gece yarısı uyandırmak. "Dost" evde olur. Başka nerede olacak. Hepimiz evlerimizdeydik. Tek bir evmiş gibi bütün mahallenin ışıkları söner. Bekçi düdükleri, köpek havlamaları. O şiirin son mısralarını ne zaman okusam gözümde o sahne: İlk romanını yeni okumuş bitirmiş arkadaşları, bu yeni olağanüstü genç yazarın dehasıyla şaşkına dönmüş, çarpılmış, heyecanlanmış, karlı bir gece yarısı evinin önüne gidip bağırarak yazarı uyandırmışlardı. Genç Dostoyevski uyanıp cama çıkmıştı.

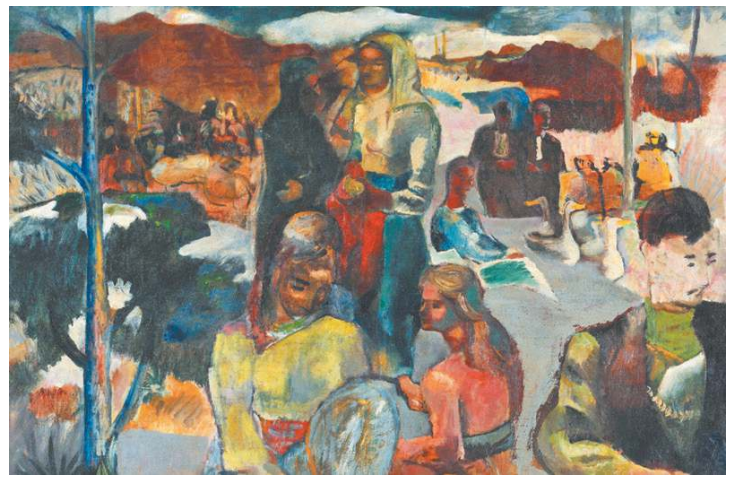

"Arkadaşımın Evi Nerede?" 1987 Abbas Kiyarüstemi 1940-2016

Bölüm biterken bir de şu: konunun bu şekliyle birebir ilgisi olmasa da bunca "arkadaşın evine gitmek" diye tekrar tekrar söyleyince adını anmadan geçmek istemedim. Ayıp olur. "Arkadaşımın Evi Nerede?" (Farsça orijinalinde "Dost" diye geçiyor;"Khane ye dost kodjast?") Bir Abbas Kiarüstemi filmi bu. Dünyanın en iyi filmlerinden. Bir ilkokulda, yanlışlıkla aldığı defterini vermek için, tek başına gece vakti komşu köyde oturan arkadaşının evini arayan bir küçük çocuğu anlatıyor.(arkadaşı o gece, o deftere ödevini yapamazsa belki de okuldan atılacaktır--çocuk evin yerini bilmiyordur--) Filmi görün bence, görmediyseniz. Abbas Kiarüstemi'nin bütün filmlerini görün. Her biri, ayrı ayrı bambaşka bir şaheser.

DÖNÜŞ

İstanbul için alınmış bilet cebimde (cep telefonumda yani uçuş numarası-- tam altı aydır kesintisiz buradayım--)semt pazarına gittim. (kimi zaman bir şey almasam da resim sergisi gezer gibi geziyorum) Özlüyorum çünkü. İstanbul'da gitmişliğim yok. (çocukken teyzemle giderdik, yazmıştım, hepsi o) Nedense sadece Antalya'da yapabildiğim kimi şeyler var. Sebebini bilmiyorum. Herneyse,

"Pazar Yeri" Bedri Rahmi Eyüboğlu 1911-1975

Bir, o sıcakta bebek arabasında, pazarı uykusunda gezen yüzleri boncuk boncuk terli bebekler. (belki eve dönünce uyanacaklar)Diğeri; o da bir tekerlekli sandalye üzerinde en azından bir doksan yaşlarında olmalı, kırış kırış bir teyze. Herhalde ısrar etmiş, "beni de götür" kızı o da altmışlarında gibi. (benziyorlar) Bir ana kız. Teyzenin (o da benim gibi bir pazarperest olmalı) etrafa bakışı, renk renk sebzelere, meyvelere tentelere… insanlara... Biçimlere… Bir bu tarafa, bir diğer tarafa… Aldığı haz. Yarı açık dişsiz ağzındaki o buruşuk gülümseme... O kadar hoştu ki. Heyecanı bana da geçti. Teyzenin gözüyle bütün tezgâhlara yeniden, yeniden baktım. Hakikaten, enfesti, çıldırtıcıydı...

Fyodor Dostoyevski 1821-1881

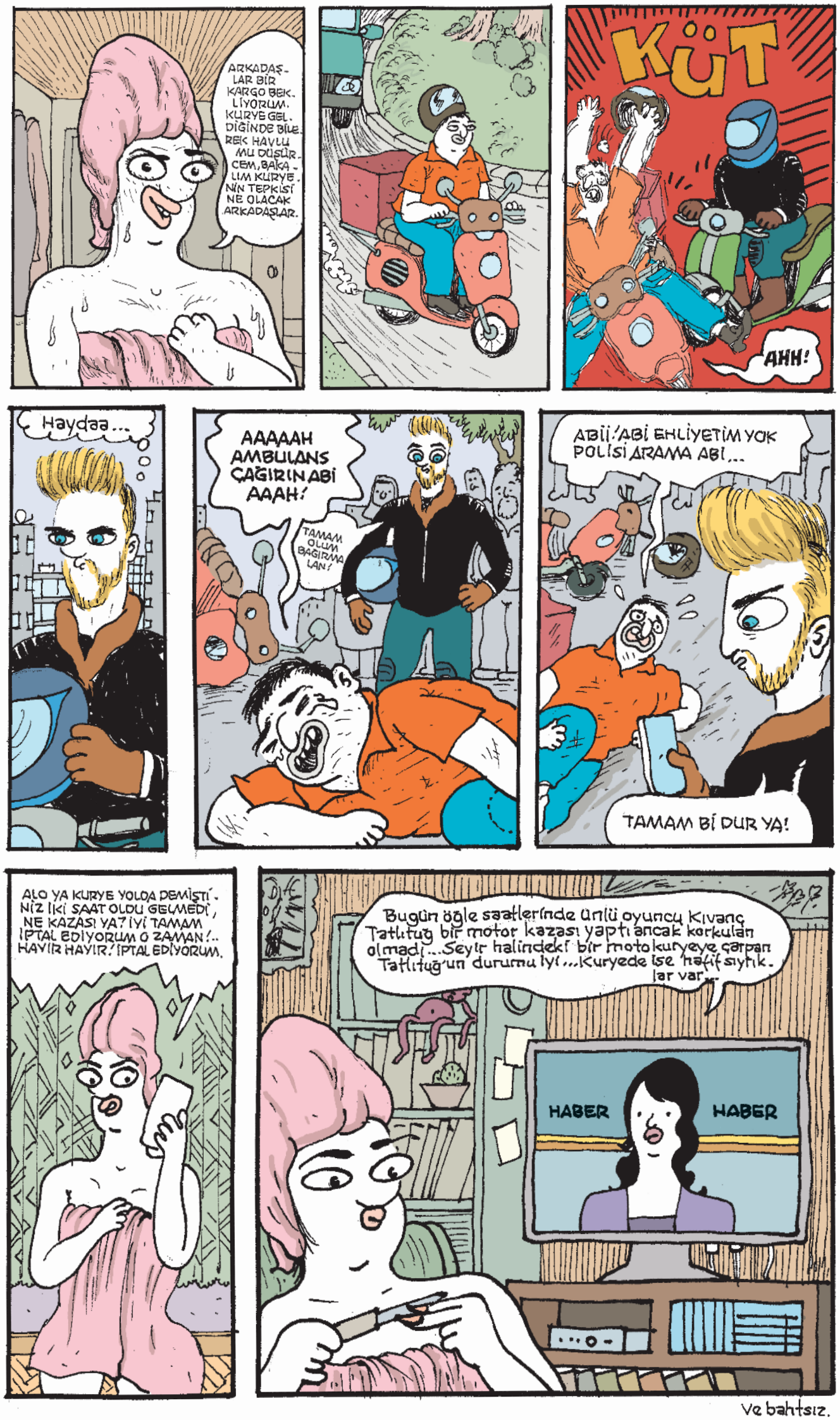
Herneyse,

Hepinize dostluk, muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

OYSAKİ O GÜN BÖYLE BİR ŞEY OLACAKTI BELKİ DE...

æ Merhaba.

æ Biraz önce telefon rehberime, "Şevket Koşaroğlu'nun Oğlu" diye birini kaydettim, o oldu.

æ "Taylan Antalyalı" ile "Antal Taylanyalı" aynı şey. –Mustafa Gül-

æ Ev taşıma olaylarım bitmiyor. Yeni ev tutuldu ve yeni evin her şeyiyle ben uğraştığım için, resmen yol alınamıyor. Önümüzdeki hafta taşınmamız gerekiyordu, bir hafta daha ertelenecek sanırım. Allah'ım Allah'ım. Bir cam siliyorum sevgili dostlarım, iki saatimi alıyor. Pencereler yenilendiği için ve ustalar pencerelerin en bir dehlizlerine kadar alçılar çimentolar boyalar saçtıkları için, uğraşması yıllarımı alıyor. Benden başka da hiç kimse de altından kalkamaz bu işin, söyleyeyim. Bayağı böyle şalteri indiriyorum, "üzülme Alpay" diyorum, "bitecek bu işler, geçecek vallah" diyorum, telefondan Youtube'u açıyorum, bezlerle deterjanlanlarla, kulak pamukları kürdanlarla girişiyorum cama pencereye, o oluyor. Korkunç bir şey. Pencerelerin fotoğraflarını çekip, "Before and After" yapsam sarsılırsınız. Ben bisiklete binen bir insandım, günlerim gün gün zayi oluyor. En güzel günlerim yitiyor. Tabii şimdi evle bu kadar da çok uğraşınca, bazı şeyleri de ince ince düşünmeye başlıyorsun. "Kornişler mesela" diyorsun. Kornişler çirkin ya, görünmesin diye önüne set çekiyorsun. Gerçi kornişsiz perdelere geçeceğiz o ayrı da, bunları da düşünmeden edemiyorsun işte. Kornişler mesela. Arkadaş sen bu kornişi baştan bir güzel yap, örteceğiz diye bir de üstüne durduk yere öyle fazladan masraf iş çıkarttırma bize. Her şeyin bir güzeli yapılabilir. Olabilir yani, neden olmasın. Vida'yı çirkin yapıyorsun, onu örtmek için bir de bana kapak yapıyorsun. Vida'yı güzel yap, ben onu örtmeyeyim, neden böyle şeyler yapıyorsun. Benim bisikletlerimin vidaları mesela, o kadar güzeller ki, ben onları ölsem örttürmem. Güzel yap. Güzel yapınca oluyor işte. Bir belgeselde izlemiştim. Adam Ferrari'nin vidalarını övüyordu. Över tabii. Güzel yaparsan vida da över, her şey de över. Öyle işte. Cuma suyu aldım üzerime, bu sabah elektriği. Yarın doğalgazcılar geliyor. Çıldırmak üzereyim. Dur ben bu konuya devam edeyim ama, yeni başlık açayım, öyle şey yapayım, dur.

æ Yeni başlık. Şimdi bu yeni ev, ev sahibimiz tarafından tamamen yenilenmiş, fakat sanırım banyoya gelince parası bitmiş. Banyo norto. Ben de bunu, kimi görsem söylemeye başladım hemen. "Banyoya gelince parası bitmiş galiba" diyorum, yani insanlar buna gülerler diye düşünüyorum, daha bir kişi bile gülmedi. Bir kişi bile gülmediği gibi, her defasında da ben güldüm. Sanırım benim sinirlerim çok bozuldu. Bir kişi bile gülse bırakacağım bunu söylemeyi ama bir kişi bile gülmediği için o bir kişi gülene kadar bu cümleyi tekrar ve tekrar kurmak, kurulmuş cümle gerçi ama, onu işte öyle şey yapmak zorundayım. Gülün de beni de kurtarın bu dertten a zalımlar. Banyoya gelince gerçekten parası bitmiş galiba ama, onunla da ben uğraşıyorum. Ümraniye'ye gidip klozet almak, lavabo almak ne demek. Duşakabinlere ölçüler vermek ne demek. Ağlıyorum. Her gün ağlıyorum. Herr-gün ama. Hergün Penbe. Bir de klozet araştırmalarım ve soruşturmalarım sonucu şunu fark ettim ki, g.t'ten bu kadar kolay bahsedebiliyor olmamız, beni gerçekten sarstı. Ben g.t'ten bu kadar kolay bahsedemiyoruz sanıyordum, bahsedebiliyormuşuz. Ben şimdi buradan nasıl bahsedildiğinden bahsetmeyeceğim ama bahsedebiliyormuşuz yani, ben onu gördüm. Yeni başlık açayım mı. Açayım.

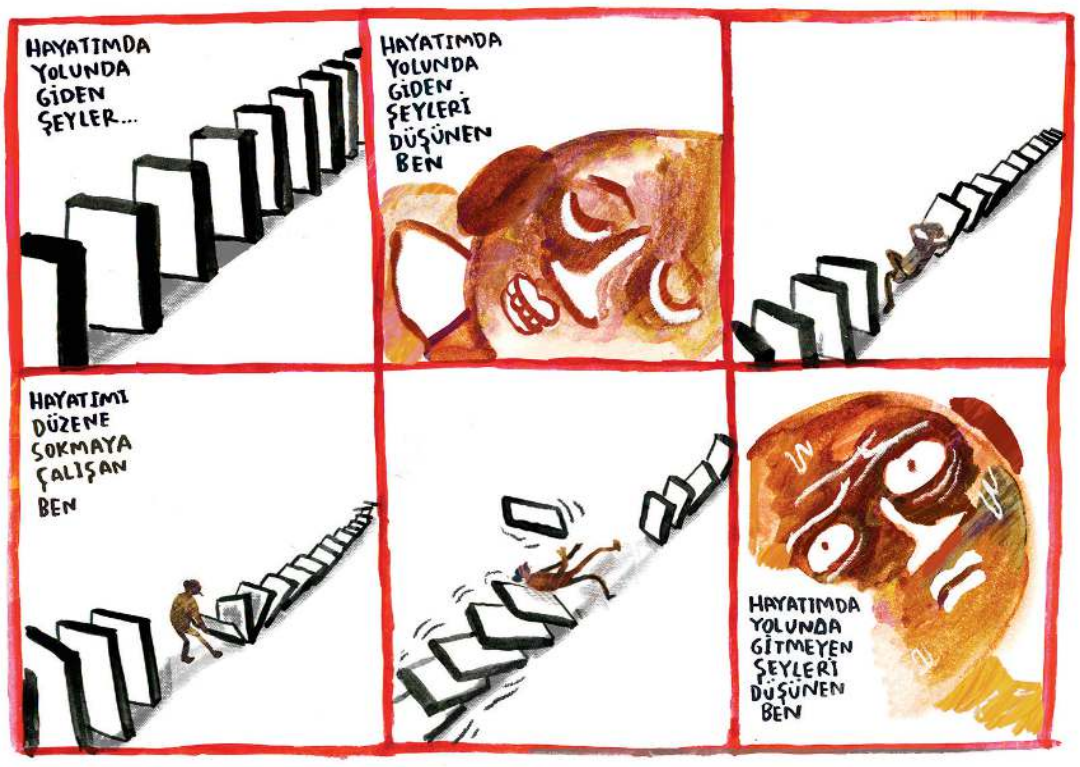
æ Ev'den belki devam ederim belki yine ama araya bir Fikret Kızılok tespitiylen şeyapmayım mı yani. Yapayım bence. Eğer olacaksan anlatım bozukluğunda Fikret Kızılok gibi ol bence diyorum ben. Bir Harmanım Bu Akşam'da şöyle bir dörtlük var. "Her gecenin sabahı, her kışın bir baharı, her şeyin bir zamanı, benim dermanım yok." E hep "var" olan şeyleri sayıp, cümleyi "yok" diye bitirmek. Olur mu ya böyle şey. Olmuş işte. Amaaan, aman. Benim de takıldığım şeylere bak diyeceğim ama bunlara da takılmayınca ben olamıyorum.

æ Biraz önce kuzenim geldi yine eve. "Çok şerefsizler var ya şu hayatta" dedi. "Olma mı" dedim. "Adamın köpeği hasta, ölecek, diyor ki bana, ben şimdi dayanamam, sen gömer misin köpeğimi diyor bana" dedi. "Makul sanki" dedim. "Yav makul tamam da, zaten kabul ettim o ayrı da, daha sonra da ötenazisini de sen yaptırır mısın deyince orada bende film koptu" dedi. "Hakikaten o neymiş ya öyle" dedim. "Manyak işte ya" dedi. "Sen yıllarca bu köpekle birlikte yaşa, son vazifelerini bir başkasına yükle, olacak iş mi" dedi. Dedim "olamayacak bir iş bence." "Olmayacak bir iş tabii" dedi. "En fenası da, asıl niyetini biliyorum, ötenaziyi bedavaya getirmek istiyor pezevenk" dedi. "Çünkü daha sonra ötenazi parasını da isteyemem, adamın köpeği ölmüş, bir de üstüne ötenazi parası mı isteyeceğim adamdan" dedi. "Ulan" dedim "çok acayipmiş". "Çok acayip tabii" dedi, gitti. Sustum. Kapalı televizyon ekranına baktım, yine sustum.

æ Hoşça kal.

CEM GÜVENTÜRK

* Zaman, bütün saatlerden daha değerli...

* Robin Hood'u okudum, aklımda en çok kalan şey, ilk fırsatta avlayıp kızarttıkları geyikler oldu! Ağır misafir mi geldi ver oku, punduna mı getirdin vur geyiği, kutlama mı var harla ateşi. Oranın eşkiyası bizimkine ne kadar da benzemiyor! Robin Hood, yazarı Howard Pyle'dan daha ünlü, neredeyse anonim sayılacak. Yalnız final beklenmedik şekilde hazin: Korkuya kapılan bir yakınının ihaneti bitiriyor efsaneyi,, sevgi hayata ne kadar yakışıyorsa, korku da ölümü öyle çağırıyor...

* Ben cevaplar ararken, sorular değişiyor, bu hep de böyle oluyor...

* Artistik patinajı çok seyrettik millet olarak, tek kanallı TRT sağ olsun! Düşene üzülen, inadına destek olan bir halk olduğumuzu seyredenlerin tepkilerinden anlardım. Benim aklımda en çok kalan, İgor Bobrin oldu. Rus sporcu, genellikle yarışlar bitince, 'klasman dışı' olarak, gösteri amaçlı çıkardı. Mutlaka esprili müzikler eşliğinde komik hareketler içerirdi gösterisi, genellikle Soğuk Savaş dönemi olduğu için Amerikan kültürüyle dalga geçerdi. Bencileyin Akrep'miş, 14 Kasım 1953, St.Petersburg doğumlu. Güzel geçsin zamanların İgor Bobrin. Asla unutamam seni...

* Adam her yeri yönlerle anlatıyomuş, karısına ''Şehrin güney batısındayım, oraya gel!'' demiş. ''Ben daha güneyi bilmiyorum, bi de batısı diyo ya hu!'' diye gülerek anlattı kadın...

* Diğer manyaklıklarım yetmez gibi, bi de piromanyağım. Kağıt yakmak benim için şölen gibi, töreni gibi bir şey. Zaman içinde yaka yaka, hangi kağıdın nasıl yanacağına vakıf oldum. En güzeli üçüncü hamur kağıt. En fenası da Çin malı olan. Konudan ayrı değil, kağıdın mucidi Çinliler, yüzyıllar sonra bu tuhaf kağıdı da icat ettiler. Kokuyor kağıt. Asla yakmamak lazım. Ama sarı hamur kağıdı yakmak şevk verici. Asla evde denemeyiniz. Hatta dışarda da denemeyiniz. Ben yaktım, siz yakmayınız...

* Şekilli, rengarenk, pahalı içkilerin yanında su en ucuz ya da bedava barlarda. En gerekli, en uyumlu madde. Su, oranın Keloğlan'ı...

* Cebelitarık, adını Berberi kumandan Tarık bin Ziyad'dan alıyor. İspanya'nın 711 yılında müslümanlar tarafından fethedilip, Endülüs haline gelmesine öncülük eden Ziyad, ünlü ''Yaktım gemilerimi, dönüş yok artık geri'' deyişinin sahibi. Rivayete göre, karaya çıkan ordusunun herhangi sebeple dönüşünü engellemek amacıyla tekmil gemilerini yaktırmış!
Gözü karaymış vesselam! Ona piromanyak diyemeyiz, şartlar gereği sadece bir kez yakmış gemileri, sürekli alışkanlığa dönüşmemiş...

* Başkasının mutluluğunu kendi mutsuzluğu addeden ruha vahlar, eyvahlar olsun...

* Zevklendiği zaman mırıldayan adam tanımıştım. Kedi gibi. Engel olamıyordu. Diyelim iki arkadaşını tanıştırdı, onlar da iyi anlaştılar, bizimki durumdan memnun olduğu için zevk içinde mırıldanmağa koyuluyordu! Acaba bana mı öyle geldi dedim, takip ettim, mırıldanma sık sık tekrarlanıyordu! Birisi komik bir şey mi anlatıyor, bizimki hafif mırıltıyla dinliyordu komik anlatıyı. Homurdanan çok gördüm, mırıldana yegane...

* Arkadaşıma n'apıyosun diye sordum, ''Didim'e anne babamın yanına geldim,
burada yaş ortalaması 65, bebek gibi dolaşıyorum ortalıkta!''' dedi...

* Nahid Sırrı Örik'in ''Abdülhamit Düşerken'' romanını okudum. Bir tarihi romanı böyle heyecanla elimden düşüremeden okuyacağım aklıma gelmezdi. Mükemmel bir kitap. Yönetmen Ziya Öztan filme çekmişti bu yapıtı, onu da izleyeceğim ama daha izlemeden kitabının daha güzel olduğunu söyleyebilirim! Çünkü bu hep böyle. Alfred Hitchcook'tan okumuştum, iki keçi film bobini yerken, biri ''Çok lezzetli'' diyor, diğeri ''Kitabı daha lezzetliydi!'' cevabını veriyor. Bu romandan öğrendiğim bir detay bilgi, Sultan Mahmut'un kızlarından ikisini vezirlerinden Hüsrev Paşa'nın kölelerine vermesi! Ve hatta bir başka damadı da çarşıda bir dükkan çırağıyken görüp beğenerek yanına aldığı ve yetiştirdiği köylü çocuğu Mehmet Ali Paşa. Vay seni hayat...

* Ayak, bütün ayakkabılardan daha güzel...

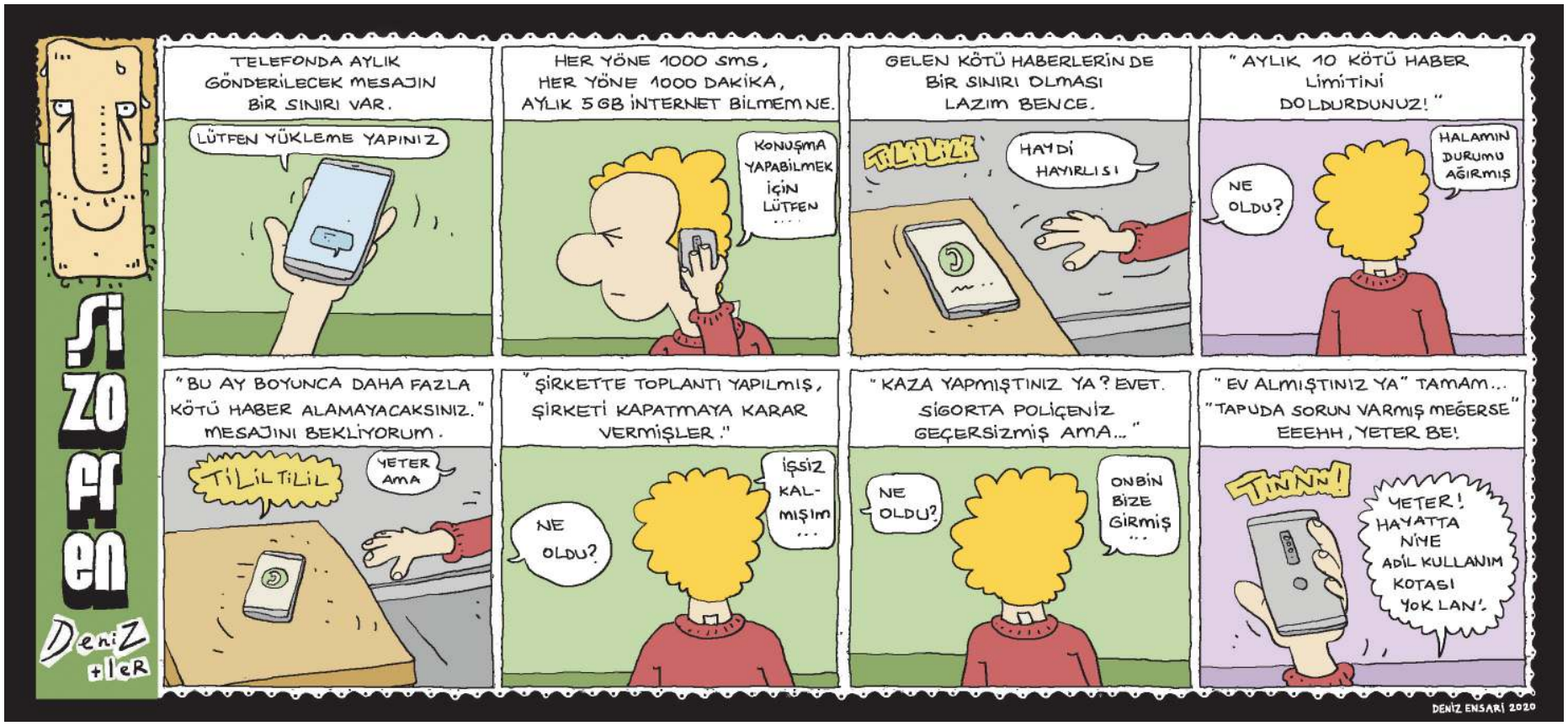
Not: Kiralık ev arıyoruz! Üsküdar öncelikli olmak üzere, her yer mümkün. Her yer deken İstanbul tabii. Emlakçı yoksa hayat daha latif. İlgilenip mail atacaklara şimdiden şükran.

vedatozdemiro@gmail.com

Tribal Enfeksiyon

CENGİZ ÜSTÜN

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 23 EYLÜL 2020 | Sayı: 680

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Şehit Muhtar Mah. Nane Sok. No: 12/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 300 TL. Özel kargo teslimatlı 420 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:
EVET, YENİ ADRESTE YENİ BİR GÜN DAHA...

ORTAM, YENİ SEMTTE GEYSU'NUN SİPARİŞLERİNİ ALMAK ÜZERE ALIŞVERİŞE ÇIKMIŞTIR

ŞU KAOTİK KONJONKTÜRDE TUZU KURU TASASIZ İNSANLARIN GÜLLÜK GÜLİSTANLIK HAYATLARINA DEVAM ETTİĞİNİ GÖRDÜKÇE SANKİ MEMLEKETTE PARALEL Bİ GERÇEKLİK VARMIŞ GİBİ, HER ŞEY KÜFÜR GİBİ GELİR ONA

DUP, DUP DUP

BANGIR BANGIR MÜZİK, KEYFE BAK

AMERİKANOLU LATTELİ BU NE KEYİF, BU NE AFİYET? ÖDEDİĞİN HESABIN ASGARİ ÜCRETE ORANI NE?

ÖTV'Sİ ARTIRILMIŞ ULTRA FİYATLARIYLA ALINMIŞ SON MODEL SUV'LAR ADETA ONDAN ÇALDIKLARI REFAHIN, AYNI GEMİDE OLMADIKLARININ KÜSTAHÇA GEÇİT TÖRENİNİ YAPMAKTALAR. DÜŞÜNÜN Kİ DOLARA ALTINA BOCALADIKLARINDAN ARTA KALAN BU

SEMT PAZARINA GELİR. ANASI BAŞINDA DEĞİL Kİ HANGİ TEZGAHTAN ALACAĞINI KESTİRSİN. MAMULDEN ZİYADE PAZARCI SURETLERİNE BAKAR; HANGİSİ DAHA AZ SAHTEKAR Bİ EDADA, HANGİSİ MASKEYİ NİZAMİ TAKMIŞ HANGİNİN ÇIĞIRTISINDA DAHA İNSANİ TINI VAR?

HOCAM, BAK HANIMA MAHÇUP ETME BENİ, VALLAA HAFTAYA GELİR BULUR SENİ DOMATESİ NERDEN ALSAM? VAR MI TAVSİYEN HOCAM?

TANIDIK, REFERANS PEŞİNDE HER DAİM

SUV'UYLA PAZARA GELMİŞ SADECE İKİ POŞETLE EVİNE DÖNEN TUZU KURU OLMAYAN DA KADERCİLİKTEN MİDİR,YOKSA GAZ MÜJDESİNDEN MİDİR, AYNI TASASIZLIKTA. NOOLUR BENİ DE ALIN BU MATRİX'E

DAMACANA SİSTEMİNE GEÇMEDEN İLK GÜNLER BEŞ LİTRELİK SU BORSASINA TALİM EDİLİR. EN UCUZUNU O BEĞENMEDİĞİ MARKET ZİNCİRLERİNDE ARAR

B 106

MEÇHUL MARKALAR DİYARI

SU GURMESİ GEYSU BEGENİR İNŞALLAH

NERDE PANDEMİNİN O İLK GÜNLERİNDEKİ HUMMALI TİTİZLİK. ŞİMDİ POŞETTEN HİÇ ÇIKARMADAN, TASNİF ETMEDEN, NASILSA GEYSU HALLEDER MOTTOSUYLA KAHPECE DOLABA TEPİŞTİRİYO DEYYÜZ

EEE, DEV KARPUZ DIŞARDA KALDI?

UCUZ SU PEŞİNDE TÜKETTİĞİ ENERJİYİ DÜŞÜNÜR. RESMEN BİRMANYA, HİNDİSTAN GİBİ OLDUK, GÜNLÜK BEŞ DOLAR GELİR DÜZEYİNE DÜŞTÜK, NE BOK YİYİCEEZ?

TV, İNTERNET BAĞLANMAMIŞ, SIĞINACAK HİÇBİR LİMAN YOK. KASVETLİ ANKSİYETİK DÜŞÜNCELERİN GİRDAPLARINDADIR

ELİ KAT'A SENARYOYA GİTMEZ. LAP TOP DÜŞMAN GİBİ GELİR

İŞTE TAM O ESNA YABANCI Bİ NUMARADAN WHATS UP MESAJI GELİR

ORTAM KARDEŞİM SELAMLAR NASILSIN? SAĞLIK SIHHAT YERİNDEDİR UMARIM. SENİNLE HAYIRLI Bİ MEVZUU KONUŞMAK İSTİYORUM MÜSAİTSEN

MESAJDA NE BİR İSİM NE DE BİR İM VARDIR. ULAN YOKSA YILLARDIR BEKLEDİĞİ O MEÇHUL KURTARICIDAN Bİ MESAJ MI DİYE UMUTLANIR

SELAMLAR. FAKAT NUMARANIZ MAALESEF TELEFONUMDA KAYITLI DEĞİL. İSMİNİZİ ALABİLİR MİYİM?

NİYE İSMİNİ YAZMIYON LA KODUUM DİYECEĞİNE 'YENİ TELEFONA REHBERİ AKTARIRKEN SIKINTI OLMUŞ' YALANINI APORTTA TUTARAK KİBARCA CEVAPLAR

PEKİ PROFİL RESMİME BAK BAKALIM TAHMİN ET

ÇOCUKLUK HALİ Mİİ, ÇOCUĞU MUU? ASKERDEN FİLAN HAYBECİ Bİ ELEMAN MI?

YOK AABİ, KUSURA BAKMA ÇIKARAMADIM

YUH! SENİN HAFIZA GİTMİŞ. BİZİM AŞKIMIZ BAŞKA SANIYODUM

HAYDAA, Bİ DE İTHAMDA BULUNUYO!

İSİM LÜTFEN

SİNİRLENMEYE BAŞLAR

HAYDAA, BELLİ Kİ HİÇBİR FAYDA GELMEYECEK BOŞ Bİ ELEMAN Kİ BÖYLE Bİ DALYRAKÇA YAKLAŞIMDA BULUNUYO

KIZMA LAN. ADAŞ SAYILIRIZ HALA MI ÇIKARAMADIN? OLTAN BEN OLTAN! ARASANA BENİ BU NUMARADAN, ABLAMLARIN BADEMLİ'DEKİ YAZLIKTAYIM. SANA SÜPER Bİ TEKLİFİM VAR. BU ARADA PROFİL FOTOSUNDAKİ BENİM OĞLAN MORUK, BENZEMİYO MU BABASINA?

İZMİRLİ TABİİ! ONCA OLANDAN, ATTIĞI MADİKTEN SONRA ŞU DENSİZLİK KİMDE OLABİLİRDİ Kİ?! ORTAM ÇOKTAN SİLDİYDİ ONU REHBERDEN AMA...